

בש"פ 8723/20 - מדינת ישראל נגד עז אלאדיןחאמד, אחמד אבו עאבד

בבית המשפט העליון

בש"פ 8723/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. עז אלאדיןחאמד
2. אחמד אבו עאבד

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996
ת"פ 67353-09-19 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תאריך הישיבה: ט' בטבתתשפ"א (24.12.2020)

בשם המבקשת: עו"ד דפנה שמול
בשם המשיב: עו"ד נאשף דרוויש

החלטה

בקשה שלישית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) לתשעים ימים, החל מיום 25.12.2020, או עד מתן פסק דין בת"פ 67353-09-19 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

תמצית עובדות כתב האישום

עמוד 1

1. ביום 29.9.2019 הוגש לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד כתב אישום המייחס למשיבים עבירות של חבלה בכוונה ממירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); סיכון אדם בנתיבת חבורה לפי סעיף 332(2) לחוק; גניבת רכב לפי סעיף 413ב(א) לחוק; כניסה השהייה שלא כדין בישראל לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; קבלה ושימוש ברכב גנוב לפי סעיף 413ל לחוק; שינוי זהות של רכב לפי סעיף 413ט לחוק; החזקת מכשיר פריצה לרכב לפי סעיף 413ז לחוק; ופריצה לרכב לפי סעיף 413וסיפא לחוק. למשיב 1 יוחסו גם עבירות נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה) והפקדה לאחר פגיעה לפי סעיף 64א(ב) לפקודה. למשיב 2 יוחסו גם עבירה של חובת נוסע לפי סעיף 64א1 בנסיבות סעיף 64א(ב) לפקודה.

על פי כתב האישום, עובר ליום 20.9.2019, קיבלו המשיבים רכב סקודה שנגנב מבעליו קודם לכן, ושינו את לוחיות הזהוי של הרכב (להלן: הסקודה). בהמשך, נכנסו המשיבים יחד עם אדם שלישי (להלן: האחר, וביחד: השלושה) לישראל שלא כדין, כשהם נוסעים בסקודה ומצוידים בצידוד לפריצה וגניבת רכב ובמכשיר לשיבוש תדרים. השלושה הגיעו ליהוד, שם גנבו רכב יונדאי (להלן: היונדאי). המשיבים נסעו בסקודה והאחר נהג אחריהם ביונדאי, וזאת בפראות ותוך חציית צומת שלא כדין. כאשר הגיעו השלושה למחסום משטרה, ביצעו המשיבים פרסה ונסעו בניגוד לכיוון התנועה בפראות. מיד לאחר הפרסה, התנגשו המשיבים בניידת משטרה שניסתה לעצורם, והמשיכו בנהיגה פרועה ומסוכנת בניגוד לכיוון התנועה, תוך שאילצו נהגים לסטות מנתיב נסיעתם. המשיבים התנגשו ברכב טויוטה וגרמו לפגיעת בני הזוג שנסעו בו ולפגיעה קשה בטויוטה. כתוצאה מהפגיעה בטויוטה, המשיבים איבדו שליטה על הסקודה, התהפכו מספר פעמים עד שהסקודה נעצר הפוך על גגו והם נפצעו. המשיבים נמלטו בריצה מהמקום עד שנעצרו על ידי כוחות משטרה.

הליכי המעצר עד כה

2. המשיבים נעצרו עד לתום ההליכים, בהוראת בית המשפט המחוזי ובהסכמת המשיב 1 (החלטה מיום 18.3.2020, כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל). ערר שהגיש המשיב 2 על מעצרו עד תום ההליכים, נדחה בהחלטת בית משפט זה (בש"פ 2281/20 מיום 8.4.2020; השופט ע' פוגלמן). בקשתו של המשיב 2 לעיון חוזר בהחלטת המעצר נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי (החלטה מיום 18.6.2020, כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל). בהמשך, ומשלא הסתיים משפטם של המשיבים בתוך תשעה חודשים, הוארך מעצרום בהסכמה (בש"פ 3912/20 מיום 24.6.2020, השופט נ' סולברג).

ערר שהגיש המשיב 2 על דחיית בקשתו לעיון חוזר, נדחה בהחלטת בית משפט זה (בש"פ 4831/20 מיום 23.7.2020, השופטת ד' ברק-ארז). בקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב 1, נמחקה לבקשתו (החלטה מיום 23.8.2020, כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל). בקשה נוספת של המשיב 2 לעיון חוזר, נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי (החלטה מיום 11.10.2020, כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל). בהמשך, ומשלא הסתיים משפטם של המשיבים, הוארך מעצרום פעם נוספת בהסכמה (בש"פ 6482/20 מיום 27.10.2020, השופט מ' מזוז). ערר שהגיש המשיב 2 על החלטת בית המשפט המחוזי לדחות את בקשתו לעיון חוזר, נדחה לבקשתו (בש"פ 7311/20 מיום 28.10.2020, השופט ע' פוגלמן). כעת, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצר המשיבים בפעם השלישית.

ההלך העיקרי

3. אשר להליך העיקרי, ביום 29.9.2019 הוקרא כתב האישום. עתירה לגילוי ראיה הוגשה ביום 20.4.2020, ולאחר מספר דחיות של מועד הדיון שניתנו לבקשת המשיבים, העתירה נדחתה (החלטה מיום 29.6.2020, כב' השופט ח' טרסי). ההוכחות בתיק החלו להישמע ביום 10.8.2020, אז ניתן מענה מפורט לכתב האישום ובא כוח המשיבים ויתר על חקירת ארבעה עדים. 2 דיוני הוכחות נוספים התקיימו ודיון הוכחות נוסף נקבע לגמר שמיעת ראיות ולסיכומים ליום 12.1.2021.

נימוקי הבקשה

4. לטענת המבקשת, מסוכנותם של המשיבים נלמדת מעובדות כתב האישום; מעברם הפלילי, בגינו ריצו מספר מאסרים בפועל; ואינה במחלוקת בין הצדדים. עוד מציינת המבקשת כי יש חשש טבוע להימלטות מהדין, בשל כניסתם של המשיבים שלא כדין לישראל. על אף מסוכנותם, נבחנו בעניינם של המשיבים חלופות, אולם המשיב 1 חזר מבקשתו לעיון חוזר ובעניין המשיב 2 נקבע כי החלופות לא ישימות. אשר להימשכות ההליכים, המבקשת ציינה כי רוב הדחיות רובצות לפתחה של ההגנה, ובית המשפט המחוזי אף ביקר את התנהלותה, וכי התיק קבוע לסיום שמיעת הראיות ולסיכומים ליום 12.1.2021.

5. בדיון שהתקיים בפני שבה באת כוח המבקשת על נימוקי הבקשה, והוסיפה כי נותרו חמישה עדי תביעה הצריכים להעיד, מתוכם שלושה גובי הודעות.

בא כוח המשיבים ביקש לדחות הבקשה וטען כי גובי ההודעות הם העדים המרכזיים בתיק, וכי אינו בטוח שבדיון הקבוע ליום 12.1.2021, פרשת התביעה תסתיים. עוד הפנה בא כוח המשיבים להחלטות בית משפט זה בעניינם של המשיבים לפיהן ניתן לשקול חלופות מעצר, אלא שבשל מיקום החלופות ובעיות תשתית לא התאפשר מעצר בפיקוח אלקטרוני. לפיכך, סבור בא כוח המשיבים כי נקודת האיזון נעה לכיוון שחרורם של המשיבים. בא כוח המשיבים הוסיף כי הימשכות ההליכים נובעת מהתפרצות מגיפת הקורונה וכי התסקירים בעניין המשיבים חיוביים.

בתגובה טענה באת כוח המבקשת כי עניינם של המשיבים נבחן מספר פעמים ונקבע כי נדרשת חלופה שתאזן את המסוכנות בשילוב עם פיקוח אלקטרוני, והמשיבים לא הציעו חלופה מעין זו; וכי רוב הדחיות בתיק התבקשו על ידי ההגנה, אשר נתנה תשובה מפורטת לכתב האישום תשעה חודשים לאחר הגשתו.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, מבוססת על איזון בין זכות הנאשם לחירות לבין שמירה על שלום הציבור וביטחונו, ותקינות ההליך המשפטי, וזאת תוך איזון מכלול השיקולים, ובהם, מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, עברה הפלילי, חומרת העבירות המיוחסות לו, משך המעצר,

קצבניהולההליךהעיקרי, ומידתהחששמשיבושהליכיהמשפט (בש"פ 1982/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 14 (27.3.2018)).

בענייננו, העבירות המיוחסות למשיבים ונסיבות ביצוען, ובהן נסיעה פרועה ומסוכנת והתנגשות בניידת משטרה, מלמדות על המסוכנות הנשקפת מהם לציבור, ועל כך אין חולק. למרות מסוכנותם, בית המשפט מצא לבחון אפשרות למעצרם בפיקוח אלקטרוני, אולם המשיבים לא הציעו חלופה מתאימה. לכך יש להוסיף את כניסתם של המשיבים לישראל שלא כדין, באופן המעורר חשש להימלטות מהדין. בא כוח המשיבים מבקש לשחרר את המשיבים למעצר בית, משלגישתו נקודת האיזון נעה לעבר שחרורם, וזאת בהתבסס על עילת חלופה הזמן מאז מעצרם לראשונה בגין ההליכים המתנהלים נגדם.

אשר לקצב ניהול ההליך, אמנם ניתנו דחיות רבות, אולם העיכובים הרבים מונחים לפתחה של ההגנה, ובפרט משמענה מפורט לכתב האישום ניתן רק ביום 10.8.2020, כ- 11 חודשים לאחר הגשת כתב האישום (29.9.2019). יתר על כן, בראי אופי התיק והערכת באת כוח המבקשת כי פרשת התביעה תסתיים ביום 12.1.2021, סביר להניח כי ניהול התיק יסתיים בתקופה הקרובה.

במכלול השיקולים, וביניהם חומרת העבירות, העדרם של מיקומים מתאימים למעצר בפיקוח אלקטרוני, כניסתם של המשיבים לישראל שלא כדין והצפי שבמועד ההוכחות הקבוע, פרשת התביעה תגיע לסיומה, לא מצאתי כי נקודת האיזון נעה לעבר שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר.

7. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצר המשיבים בתשעים ימים, החלמיום 25.12.2020, אועדמתןפסקדיןבת"פ 67353-09-19 בביתהמשפטהמחוזימרכז-לוד, לפיהמוקדם.

ניתנה היום, י"ב בטבת התשפ"א (27.12.2020).

ש ו פ ט